

7	You shall cook and eat it at the place that you God will choose; and in the morning you may start back on your journey home.	אשר יבחר יהוה ביום השלישי יאכלו וישכרו ביום השלישי ויחזרו ביום השלישי אל בתיהם.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו אל בתיהם ביום השלישי.
8	After eating unleavened bread six days, you shall hold a solemn gathering (solemn gathering Precise meaning of Heb. 'areeth uncertain. Cf. Lev. 23:36; Num. 29:35.) for your God will on the seventh day: you shall do no work.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו ביום השלישי אל בתיהם.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו אל בתיהם ביום השלישי.
9	You shall count off seven weeks; start to count the seven weeks when the sickle is first put to the standing grain.	ושבעה שבועות תמנה מן השבועה הראשונה תעלה חמץ ויחזרו ביום השלישי.	ושבעה שבועות תמנה מן השבועה הראשונה תעלה חמץ ויחזרו ביום השלישי.
10	Then you (you See note at 12.7.) shall observe the Feast of Weeks for your God will, offering your freewill contribution according as your God will has blessed you.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו ביום השלישי אל בתיהם.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו אל בתיהם ביום השלישי.
11	You shall rejoice before your God will with your son and daughter, your male and female slave, the [family of the] Levite in your communities, and the stranger, at the place where your God will choose to establish the divine name.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו ביום השלישי אל בתיהם.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו אל בתיהם ביום השלישי.
12	Bear in mind that you were slaves in Egypt, and take care to obey these laws.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו ביום השלישי אל בתיהם.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו אל בתיהם ביום השלישי.
13	After the ingathering from your threshing floor and your vat, you shall hold the Feast of Booths for seven days.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו ביום השלישי אל בתיהם.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו אל בתיהם ביום השלישי.
14	You shall rejoice in your festival, with your son and daughter, your male and female slave, the [family of the] Levite, the stranger, the fatherless, and the widow in your communities.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו ביום השלישי אל בתיהם.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו אל בתיהם ביום השלישי.
15	You (You See note at 12.7.) shall hold a festival for your God will seven days, in the place that you will choose; for your God will bless all (all Lit. "you in all") your crops and all your undertakings, and you shall have nothing but joy.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו ביום השלישי אל בתיהם.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו אל בתיהם ביום השלישי.
16	Three times a year—on the Feast of Unleavened Bread, on the Feast of Weeks, and on the Feast of Booths—all your males shall appear before your God will in the place that [God] will choose. They shall not appear before you empty-handed, but each with his own gift, according to the blessing that your God will has bestowed upon you.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו ביום השלישי אל בתיהם.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו אל בתיהם ביום השלישי.
17		והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו ביום השלישי אל בתיהם.	והאכלו והשכרו ביום השלישי ויחזרו אל בתיהם ביום השלישי.

- 19 You (You See note at 12.7.) shall consecrate to your God יהוה all male firstlings that are born in your herd and in your flock: you must not work your firstling ox or shear your firstling sheep.
- 20 You and your household shall eat it annually before your God יהוה in the place that יהוה will choose.
- 21 But if it has a defect, lameness or blindness, any serious defect, you shall not sacrifice it to your God יהוה.
- 22 Eat it in your settlements, the impure among you no less than the pure, just like the gazelle and the deer.
- 23 Only you must not partake of its blood; you shall pour it out on the ground like water.

16

- 1 Observe the month (month Cf. Exod. 13.4; 23.15; 34.18.) of Abib and offer a passover sacrifice to your God יהוה, for it was in the month (month See previous note.) of Abib, at night, that your God יהוה freed you from Egypt.
- 2 You shall slaughter the passover sacrifice for your God יהוה, from the flock and the herd, in the place where יהוה will choose to establish the divine name.
- 3 You shall not eat anything leavened with it; for seven days thereafter (thereafter Lit. "upon it.") you shall eat unleavened bread, bread of distress—for you departed from the land of Egypt hurriedly—so that you may remember the day of your departure from the land of Egypt as long as you live.
- 4 For seven days no leaven shall be found with you in all your territory, and none of the flesh of what you slaughter on the evening of the first day shall be left until morning.
- 5 You are not permitted to slaughter the passover sacrifice in any of the settlements that your God יהוה is giving you;
- 6 but at the place where your God יהוה will choose to establish the divine name, there alone shall you slaughter the passover sacrifice, in the evening, at sundown, the time of day when you departed from Egypt.
- שְׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וַעֲשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לַיָּל בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לַיְלָה:
- וְהִבַּחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם:
- לֹא־תֹאכַל עִלּוֹי חֶמֶץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל־עִלּוֹי מִצּוֹת לֶחֶם עֲנִי כִּי בַחֲפוּזִין יָצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִמְעַן תֹּזַכַּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:
- וְלֹא־יִרְאָה לָךְ שֹׂאֵר בְּכָל־גִּבְעֶלךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יִלְוִי מִדְּהַבֶּשֶׁר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בְּעֶרְבַּב בָּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר:
- לֹא תִזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בְּאֶדְמַת שְׂעִירֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:
- כִּי אִם־יֵאֱלֹהִים מִלּוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בְּעֶרְבַּב כְּבֹאד הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם:

11

- 26 See, this day I set before you blessing and curse:
- 27 blessing, if you obey the commandments of your God יהוה, but turn away from the path that יהוה that I enjoin upon you this day;
- 28 and curse, if you do not obey the commandments of your God יהוה, but turn away from the path that I enjoin upon you this day and follow other gods, whom you have not experienced. (whom you have not experienced I.e., who have not proved themselves to you; cf. Hos. 13.4.)
- 29 When your God יהוה brings you into the land that you are about to enter and possess, you shall pronounce the blessing at Mount Gerizim and the curse at Mount Ebal.—
- 30 Both are on the other side of the Jordan, beyond the west road that is in the land of the Canaanites who dwell in the Arabah—near Gilgal, by the terebinths of Moreh.
- 31 For you are about to cross the Jordan to enter and possess the land that your God יהוה is assigning to you. When you have occupied it and are settled in it,
- 32 take care to observe all the laws and rules that I have set before you this day.
- רְאֵה אֲנִכִּי נָתַן לְפָנֶיךָ הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה:
- אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָה אִתְּכֶם הַיּוֹם:
- וְהַקְלָלָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסָרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָה אִתְּכֶם הַיּוֹם לְלַכֹּת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יִרְדְּעֶתֶם:
- וְהָיָה כִּי יָבִיאוּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אָמַרְתָּ בְּאִשְׁמָה לְרַשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת־הַבְּרָכָה עַל־הָרִי גֵרִזִּים וְאֶת־הַקְלָלָה עַל־הָרַע עֵיבָל:
- הַלֹּא־יִהְיֶה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי הַדֶּרֶךְ מִבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַקִּנְעָנִי הַיֹּשֵׁב בְּעֶרְבָה מִן־הַגִּלְגָּל אֵצֶל אֱלוֹנֵי מוֹרֶה:
- כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן לְבֹא לְרַשֹּׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם וַיְרַשְׁתֶּם אֹתָהּ וַיִּשְׁבַּתְּכֶם־בָּהּ:
- וְשִׁמְרַתֶּם לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִכִּי נָתַן לְפָנֶיךָ הַיּוֹם:

12

- 1 These are the laws and rules that you must carefully observe in the land that יהוה, God of your ancestors, is giving you to possess, as long as you live on earth.
- 2 You must destroy all the sites at which the nations you are to dispossess worshiped their gods, whether on lofty mountains and on hills or under any luxuriant tree.
- 3 Tear down their altars, smash their pillars, put their sacred posts to the fire, and cut down the images of their gods, obliterating their name from that site.
- 4 Do not worship your God יהוה in like manner,
- אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֶיךָ לָךְ לְרַשְׁתָּהּ כְּלִי־יָמַיִם אֲשֶׁר־אַתָּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה:
- אֲבָד תֹּאבְדוּן אֶת־כָּל־הַמִּקְדָּשׁוֹת אֲשֶׁר עִבְדוּרִשָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־הָהָרִים הָרָמִיִם וְעַל־הַגְּבְעוֹת וְתַחַת כָּל־עֵץ רִעְנָן:
- וְנִתְצַתָּם אֶת־מִזְבְּחֹתָם וְשִׁבְרַתֶּם אֶת־מִצְבְּתָם וְאֲשִׁירֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדְּעוּן וּבִאֲדָתָם אֶת־שִׁלְמָם מִדְּהַמְקוֹם הַהוּא:
- לֹא־תַעֲשֶׂוּן כֹּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

24 Should the distance be too great for you, should you be unable to transport them, because the place where your God הוהי has chosen to establish the divine name is far from you and because your God הוהי has blessed you, (has blessed you I.e., with abundant crops.)

25 you may convert them into money. Wrap up the money and take it with you to the place that your God הוהי has chosen,

26 and spend the money on anything you want—cattle, sheep, wine, or other intoxicant, or anything you may desire. And you shall feast there, in the presence of your God הוהי, and rejoice with your household.

27 But do not neglect the [family of the] Levite in your community, for he has no hereditary portion as you have.

28 Every third year (Every third year Lit. “After a period of three years”; cf. Deut. 26.12.) you shall bring out the full tithe of your yield of that year, but leave it within your settlements.

29 Then the [family of the] Levite, who has no hereditary portion as you have, and the stranger, the fatherless, and the widow in your settlements shall come and eat their fill, so that your God הוהי may bless you in all the enterprises you undertake.

15

- 1 Every seventh year (Every seventh year Lit. “After a period of seven years”; cf. 14.28.) you shall practice remission of debts.
- 2 This shall be the nature of the remission: all creditors shall remit the due that they claim from their fellow [Israelites]; they shall not dun their fellow [Israelites] or kin, for the remission proclaimed is of הוהי.
- 3 You may dun the foreigner; but you must remit whatever is due you from your kin.
- 4 There shall be no needy among you—since your God הוהי will bless you in the land that your God הוהי is giving you as a hereditary portion—
- 5 if only you heed your God הוהי and take care to keep all this Instruction that I enjoin upon you this day.

וכיירצה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כיירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכה יהוה אלהיך:

ונתתה בכסף וצרת הקסף בידך וקלכת אלהמקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו:

ונתתה הקסף בכל אשריחצה נפשך בבקר ובצאן ובזין ובשקר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך:

והלוי אשר בשעריך לא תעזבו כי אין לו חלק ונחלה עמך:

מקצה | שלש שנים תוציא אתכלימעשה תבואתך בשנה הקוא והנחת בשעריך:

ובא הלוי כי אירלו חלק ונחלה עמך והער והתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכה יהוה אלהיך בכלימעשה ידך אשר תעשה:

- 14 but only in the place that הוהי will choose in one of your tribal territories. There you (you See note at v. 7.) shall sacrifice your burnt offerings and there you shall observe all that I enjoin upon you.
- 15 But whenever you desire, you may slaughter and eat meat in any of your settlements, according to the blessing that your God הוהי has granted you. The impure and the pure alike may partake of it, as of the gazelle and the deer. (gazelle ... deer I.e., animals that may be eaten (cf. 14.5; Lev. 11.1ff.), but not specified (Lev. 1.1ff.).)
- 16 But you must not partake of the blood; you shall pour it out on the ground like water.
- 17 You may not partake in your settlements of the tithes of your new grain or wine or oil, or of the firstlings of your herds and flocks, or of any of the votive offerings that you vow, or of your freewill offerings, or of your contributions. (your contributions See note at v. 6.)
- 18 These you must consume before your God הוהי in the place that your God הוהי will choose—you (you See note at v. 7.) and your sons and your daughters, your male and female slaves, and the [family of the] Levite in your settlements—happy before your God הוהי in all your undertakings.
- 19 Be sure not to neglect the [family of the] Levite as long as you live in your land.
- 20 When הוהי enlarges your territory, as promised, and you say, “I shall eat some meat,” for you have the urge to eat meat, you may eat meat whenever you wish.
- 21 If the place where הוהי has chosen to establish the divine name is too far from you, you may slaughter any of the cattle or sheep that הוהי gives you, as I have instructed you; and you may eat to your heart's content in your settlements.
- 22 Eat it, however, as the gazelle and the deer are eaten: the impure may eat it together with the pure.
- 23 But make sure that you do not partake of the blood; for the blood is the life, and you must not consume the life with the flesh.
- 24 You must not partake of it; you must pour it out on the ground like water:
- כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתך ושמך תעשה כל אשר אנכי מצוך:
- רק בכלאות נפשך תזבח | ואכלת בשר כבדלת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכלישרריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל:
- רק תאכלו נפשך תזבח | ואכלת בשר כבדלת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכלישרריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל:
- רק תאכלו עלהארץ תשפכנו כמים:
- לא תחול לאכל בשעריך מעשר הגנך ותיחשך ויצהרך ויבחרת בקרך וצאנך וכלינדליוך אשר תלד ונדבתך ותרומת ידך:
- כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אלה ובנך ובתך ועבדך ואמהך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך:
- השמך לך קריתעוב אתהלוי כלימיר עליאתמך:
- כיירחיב יהוה אלהיך אתגבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כייתאנה נפשך לאכל בשר בכלאות נפשך תאכל בשר:
- כיירחוק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אונת נפשך:
- אך כאשר יאכל אתהצבי ואתהאיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחזו יאכלנו:
- רק תזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עםהבשר:
- לא תאכלנו עלהארץ תשפכנו כמים:

15 you shall investigate and inquire and interrogate thoroughly. If it is true, the fact is established—that abhorrent thing was perpetrated in your midst—

16 put the inhabitants of that town to the sword and put its cattle to the sword. Doom it and all that is in it to destruction:

17 gather all its spoil into the open square, and burn the town and all its spoil as a holocaust to your God יהוה. And it shall remain an everlasting ruin, never to be rebuilt.

18 Let nothing that has been doomed stick to your hand, in order that יהוה may turn from a blazing anger and show you compassion, and in compassion increase you as promised on oath to your fathers—

19 for you will be heeding your God יהוה, obeying all the divine commandments that I enjoin upon you this day, doing what is right in the sight of your God יהוה.

14

1 You are children of your God יהוה. You shall not gash yourselves or shave the front of your heads because of the dead.

2 יהוה: יהוה chose you from among all other peoples on earth to be a treasured people.

3 You shall not eat anything abhorrent.

4 These are the animals that you may eat: the ox, the sheep, and the goat;

5 (A number of these creatures cannot be identified with certainty.) the deer, the gazelle, the roebuck, the wild goat, the ibex, the antelope, the mountain sheep,

6 and any other animal that has true hoofs which are cleft in two and brings up the cud—such you may eat.

7 But the following, which do bring up the cud or have true hoofs which are cleft through, you may not eat: the camel, the hare, and the daman—for although they bring up the cud, they have no true hoofs—they are impure for you;

והרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך:

הקה תכה את־ישבי העיר ההוא לפי־תרב החלם אתה ואת־כל־אשר־בה ואת־בהמתה לפי־תרב:

וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל־תּוֹךְ הָרֹבֵץ וְשָׂרַפְתָּ בָּאֵשׁ אֶת־הָעִיר וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיְתָה תֵּל עוֹלָם לֹא תִבְנֶה עוֹד:

וְלֹא־יִדְבֹק בְּיָדְךָ מֵאֹמֶה מִן־הַחֶרֶם לְמַעַן יָשׁוּב יְהוָה מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְנִתְּרֶלֶךְ רַחֲמִים וְרַחֲמָן וְהִרְבֶּךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם:

כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הִשָּׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגַּדְּדוּ וְלֹא־תִשְׂיִמוּ קִרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לְמֶת:

כִּי עַם קֹדֶשׁ אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבֶן־בֵּת יְהוָה לֹהֲיוֹת לוֹ לְעַם סֶגֶל מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עֲלִיפְנֵי הָאָדָמָה:

לֹא תֹאכַל כָּל־תּוֹעֵבָה:

זֹאת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ שֹׁר שֶׁה כְּשִׁבִים וְשֶׁה עִזִּים:

אֵיל וְצִבִּי וְחִמְמוֹר וְאָקוּ וְדִישָׁן וְתֹאזִי וְנֹמֵר:

וְכָל־בְּהֵמָה מִפִּרְסַת פִּרְסָה וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת שְׁתֵּי פִרְסוֹת מִעֵלָּה גֵרָה בְּבִהְמָה אֹתָהּ תֹאכְלוּ:

אֵךְ אֶת־זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּעְלֵי הַגִּלְהָד וּמִמִּפְרִסֵּי הַפִּרְסָה הַשְּׂסוּעָה אֶת־הַגִּלְהָד וְאֶת־הָאֲרָגָת וְאֶת־הַשֹּׁפָן כִּי־מִעֵלָּה גֵרָה הֵמָּה וּפִרְסָה לֹא הִפְרִיסוּ טִמְאִים הֵם לְכֶם:

4 do not heed the words of that prophet or that dream-diviner. For your God יהוה is testing you to see whether you really love your God יהוה with all your heart and soul.

5 It is your God יהוה alone whom you should follow, whom you should revere, whose commandments you should observe, whose orders you should heed, whom you should worship, and to whom you should hold fast.

6 As for that prophet or dream-diviner, such a one shall be put to death for having urged disloyalty to your God יהוה —who freed you from the land of Egypt and who redeemed you from the house of bondage—to make you stray from the path that your God יהוה commanded you to follow. Thus you will sweep out evil from your midst.

7 If your brother, your own mother’s son, (your own mother’s son Samaritan reads, “the son of your father or the son of your mother.”) or your son or daughter, or the wife of your bosom, or your closest friend (closest friend Lit. “friend who is as yourself.”) entices you in secret, saying, “Come let us worship other gods”—whom neither you nor your ancestors have experienced (whom neither you nor your ancestors have experienced See note at 11.28.) —

8 from among the gods of the peoples around you, either near to you or distant, anywhere from one end of the earth to the other:

9 do not assent or give heed to any of them. Show no pity or compassion, and do not cover up the matter;

10 but take that person’s life. Let your hand be the first to put that person to death, followed by the hand of the rest of the people.

11 Stone that person to death for having sought to make you stray from your God יהוה, who brought you out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

12 Thus all Israel will hear and be afraid, and such evil things will not be done again in your midst.

13 If you hear it said, of one of the towns that your God יהוה is giving you to dwell in,

14 that some scoundrels from among you have gone and subverted the inhabitants of their town, saying, “Come let us worship other gods”—whom you have not experienced—

לֹא תִשְׁמַע אֶל־דְּבָרֵי הַנָּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל־חֹלֶם הַחֲלֹם הַהוּא כִּי מִנְסָה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לַלְעֵת הַיִּשְׁקָם אֲהָבִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:

אֲחֵרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּלְכוּ וְאֹתוֹ תִּירְאוּ וְאֶת־מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבְקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ וְאֹתוֹ תַעֲבִדוּ וּבּוֹ תִדְבְּקוּן:

וְהַנָּבִיא הַהוּא אוֹ חֹלֶם הַחֲלֹם הַהוּא יוֹמֵת כִּי דִבְרִסְלָהּ עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵמִצְרַיִם וְהַפְדֶּךָ מִבֵּית עֲבָדִים לְהִיחַל מִן־הַלֶּחֶד אֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְקַח בָּהּ וּבַעֲרֹתָ הָרַע מִקִּרְבְּךָ:

כִּי יִסִּיתֶךָ אֲחִיךָ בֶּן־אִמֶּךָ אוֹרְבֶּנְךָ אוֹרְבֶּתְךָ אוֹ אִשְׁתְּ חֵילְךָ אוֹ רֵעֶךָ אֲשֶׁר כִּנְפֶשְׁךָ בְּסִתְּךָ לְאִמְרֵי גִלְגָּה וְנִעְבְּרָה אֱלֹהִים אַחֲרָיוּ אֲשֶׁר לֹא יִלְעֵת אֹתָהּ וְאַבְתִּירָהּ:

מֵאֲלֵהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבִיתֶיכֶם הַקְרִיבִים אֵלֶיךָ אוֹ הַרְחִיקִים מִמֶּךָ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ:

לֹא־תֵאָבֶה לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא־תַחֲסוּס עֵינֶךָ עָלָיו וְלֹא־תִחַמֵּל וְלֹא־תִכְסֶּה עָלָיו:

כִּי הִרָץ תִּהְיֶה־לָּנוּ יָדְךָ תִּהְיֶה־בּוֹ בְּרֹאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ וְיָד כָּל־יָדָעִם בְּאַחֲרָהּ:

וּסְקַלְתוּ בְּאֲבָנִים וּמָת כִּי בִלַּשׁ לַהֲדִיחֶךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֲךָ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:

וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּן וְלֹא־יִירָסוּפוּ לַעֲשׂוֹת כַּדְּבָר הַזֶּה הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ:

כִּי־תִשְׁמָע בְּאֹתָת עֲלֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לִשְׁבֹּת שֵׁם לֵאמֹר:

יָצְאוּ אֲנָשִׁים בְּגִיבִלְעִיל מִקִּרְבְּךָ וַיַּחֲזִיחוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל עֵינֵם לֵאמֹר גִּלְגָּה וְנִעְבְּרָה אֱלֹהִים אַחֲרָיוּ אֲשֶׁר לֹא־יִדְעָתֶם: